

Přišel na hody,
spadl do vody:
Podaj ně, milá,
pravú ručenku,
pomož ně z vody

Jak ju podała,
hned' zaplakala,
dybych tě milý,
hoľúbku sivý,
nebyła znała.

81.

Z Hutiska.

Volně.

Hu-sa - ři je-dou, pě-kně si ve-dou, pro-ti sou-se-dů

na ko-pe-čku koňům dá-va - jú.

Husaři jedou
pěkně si vedou,
proti sousedů na kopečku
koňům dávají.

Když šel přes lavku,
padnul do járku:
Podaj mně, podaj, moja milá,
tvou pravou ruku.

Který je ten pán,
co nás verboval?
Chtěl oklamat hezky děvčátko,
sám se oklamal.

Ruku podala,
žalem plakala,
bodej bych tě, milý synečku,
nebyla poznala.

82.

Z Lišně.

Suš. 106.

Be-la voj-na ve - da-ná, vod sa-mý-ho cí - sa - řa, aj, ve-dal jo

cí - sař pán, be se sedlák vob-sta - ral.

Bela vojna vedaná,
vod samýho císařa;
aj vedal jo císař pán,
be se sedlák vobstaral.

Jak pak já se starat mám,
žadnýho syna nemám,
mám já jenom tři cere,
debe bojovat chtěle.